

D U N A K E S Z I J É Z U S S Z Í V E T E M P L O M

ÖRÖMHÍR LEVÉL

2023 augusztus

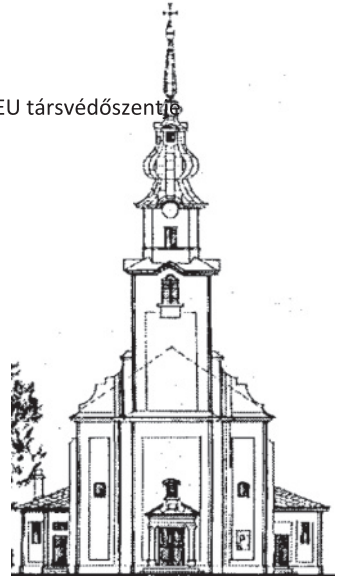
Dunakeszi Gyártelep Plébánia

XVIII. Évfolyam 8. szám
2023. 08. 01.

A hónap liturgikus eseményei:

1. kedd: Liguori Szent Alfonz Mária püspök és egyháztanító
4. péntek: Vianney Szent János Mária áldozópap
6. vasárnap: Urunk színeváltozása
8. kedd: Szent Domonkos áldozópap
9. szerda: A keresztről nevezett Szent Teréz Benedikta sz. és v., EU társvédősztje
10. csütörtök: Szent Lőrinc diakónus és vértanú
11. péntek: Szent Klára szűz
13. vasárnap: Évközi 19. vasárnap
15. kedd: Szűz Mária mennybevétele (Nagyboldogasszony)
20. vasárnap: Szent István király Magyarország fővédősztje
24. csütörtök: Szent Bertalan apostol
27. vasárnap: Évközi 21. vasárnap
28. hétfő: Szent Ágoston püspök és egyháztanító
29. kedd: Keresztelő Szent János vértanúsága

*„Tanuljatok tőlem, mert szelíd
vagyok és alázatos szívű.”
(Mt 11.29)*

Az amerikai jogértelmezések - John Horváth tollából - elgondolkosító vélemény cikk a mai világ káoszáról!

Az -'amerikai és fősodor európai' elsősorban baloldali/liberális jogértelmezések a korábbi természeti (keresztény) bizonyosságok bizarr félreértelmezésével egyre inkább káoszba taszítják tarsadalmait. Úgy tűnik, hogy már nem támaszkodnak a jogalkotói rendszer úgynevezett precedenseire vagy akár az alkotmány szigorú vonalaira, hanem szinte bármit megpróbál

jogilag igazolni - abortusz, asszisztált öngyilkosság, teljes szexuális szabadosság, új „transzgender jogok”, névmás zsarnokság és más gyakorlatokat. A jog képlékeny és megváltoztatható, hogy az illető vagy egy adott csoport szenvedélyeinek megfelelően. Így bárki, aki megerősíti azt, hogy létezik egy magasabb, megváltoztathatatlan természeti rend,

ellenállásra számíthat. Amennyiben a természetjogi elmélet széles körben elterjed, ez megrémíti a baloldalt. Vélelmezhető, hogy félnék egy olyan jogtól, amelynek szilárd alapjai és definíciói vannak.

A természetjogi elmélet óriási vonzereje

A természetjogi elmélet növekvő elfogadottsága a frusztrált amerikaiak körében felrázza a jog értelmezést. A Current Affairs amerikai baloldali folyóirat nemrégiben „A ’természetjogi’ elméletek újbóli térhódítása mindannyiunkat meg kellene, hogy ijesszen” című cikkel fejezte kiriadalmát. A szerző, K. Wilson megjegyzi, hogy „a természetjog hatalmas teret nyer az amerikai konzervatív jogászok és jogtudósok körében.”

A természetjog az a jogi elmélet, amelyre a keresztény nyugat épült. Azt vallja, hogy az emberek szívébe van írva egy erkölcsi kódex, amely minden népre és helyre érvényes, és amely az emberi cselekvést irányító erkölcsi bizonyosság alapját képezi. Ez az emberi természetben rejlő erkölcsi törvény adja az általános irányelveket, amelyeken minden jog alapul. A Tízparancsolatot például gyakran a természetjog tömör összefoglalásaként írják le.

A pozitív jog torzulása

A modern jog azonban a XIX. században a „jogi pozitívizmusnak” nevezett jogi iskolával megszakította a kapcsolatot a természetjogi elmélettel. Ez megfosztotta a jogot erkölcsi alapjaitól, és a társadalmat irányító, ember alkotta szabályok összességévé alakította, melyek a nép szuverén akaratát képviseli a képviselői intézményeken keresztül. A törvények a körülményekhez igazodó társadalmi konstrukciókat jelentenek, sajátos erkölcsi dimenzió nélkül.

Így bármi elfogadható (kivéve a természetjoghhoz hasonló rendszereket). A pozitív

jognak nem kell megfelelnie az objektív valóságnak, hanem csak a törvényhozók diszpozícióinak (és szeszélyeinek). Ráadásul a társadalom hanyatlásával a jog már nem támaszkodhat arra az erkölcsi szálra, amely egykor a társadalom rendjét fenn tartotta. A pozitív jog degeneratív irányba egyre abszurdabb értelmezéseket tesz lehetővé. A konzervatív jogtudósok és jogászok a természetjogba kapaszkodnak, mint a biztonság és az igazság horgonyába egy olyan jogi légkörben, ahol minden lehetséges, és semmi sem biztos.

Az originalizmus hiányosságai

A konzervatívok egy ideig az originalizmusra támaszkodtak, vagyis az amerikai alkotmányt a keretezők és a későbbi jogalkotók eredeti szándéka alapján olvasták. Az amerikai alkotmánynak ez a konzervatív olvasata azonban megbízhatatlannak és elégtelennek bizonyult a jog erkölcsi értelmezésének biztosítására. Az amerikai liberális bírák és jogászok az ország alkotmány elképzelt félárnyékában bújtak el, hogy előmozdítsák a saját programjukat, és a bírói székéből hozzanak törvényeket.

Az amerikai jogtudósok azonban most úgy tűnik felkarolják a természetjogot, mivel az hatalmas szabadságot biztosít a jog meghatározásához egy szilárd erkölcsi kereten belül.

Az amerikai liberális jogi intézményeket riasztja ez a fejlemény, mivel nem hisznek egy magasabb rendű törvényben, amely minden más törvény alapját képezi. Ezen körök talán gyűlölik a természetjogot, mert az visszaállítja a jog és a társadalom erkölcsi szemléletét. Megakadályozza az egyre inkább szétzilálódó társadalom felé való elmozdulást.

A természetjog félremagyarázása

Megfigyelhető, hogy az amerikai baloldaliak szándékosan félremagyarázzák

a természetjog fogalmát. Úgy mutatják be, mint egy totalitárius, teokratikus, merev szabályokból álló, bizonyítatlan előfeltevésekre épülő rendszert. Azt mondják, hogy „Isten törvényét ír elő, nem pedig az alkotmányt.” K. Wilson tévesen arra a következtetésre jut, hogy ez „az állam felhasználásának igazolása a természetjogi teoretikus erkölcsi meggyőződésének érvényesítésére.”

Pedig mi sem áll távolabb az igazságtól. Amikor Isten megteremtette az emberiséget, erkölcsi rendet ágyazott a lélekbe. A természetjog általános parancsa, amelyből az összes többi következik, az, hogy „a jót tenni és követni kell, a rosszat pedig kerülni” (Aquinói Szent Tamás, Summa Theologiae, I-II, q. 94, a. 2.) Ez aligha egy önkényes teokratikus platform a zsarnokság számára.

A természetjog magyarázata

A természetjog a dolgok eredendő természetén alapul, melyek a céljaiknak megfelelően működnek. Egy szék, amely nem teszi lehetővé az ülést, nem tölti be a funkcióját. Egy pohár, amely nem tartja a folyadékot, ellentmond létezése belső logikájának.

Így van ez az emberiséggel és a társadalommal is. A természetes értelemmel fel lehet fogni, hogy mi a jó és mi a rossz a társadalom működése szempontjából. Például a beszéd természetéből fakad, hogy az igazságot kimondják. A hazugság a beszéddel való visszaélés, ezért helytelen és ellentétes a társadalom jó rendjével. A lopás mindig rossz, mivel megfosztja a másikat attól, ami jár neki. Ezek nem szubjektív ítéletek, hanem a dolgok működési rendjének részei.

A természetjog távol áll a merev szabályoktól, és olyan irányelvek összessége, amelyek egyszerre hatalmazzák fel és korlátozzák a kormányt a politikai közösség javára való

törekvésben. A természetjog akadályozza a zsarnokságot és a visszaéléseket azáltal, hogy megakadályozza, hogy a jog szeszélyekbe és fantáziálásba sodródjon. Támogatja a rendet, a dolgok olyan állapotát, amelyben minden a természetnek és céljának megfelelően működik.

A természetjoggal mint iránymutatással az emberi törvényhozók igazságos törvényeket hozhatnak. A természetjog olyan kritériumként szolgál, amelyen minden jog alapul, nem pedig egy totalitárius rendszer kényszerzubbonya. Hatalmas szabadságot biztosít a törvényhozók számára, hogy törvényeiket a körülményekhez és a megoldandó kérdések súlyosságához igazítsák. Megkönnyíti a társadalmi rend fenntartását.

A természetjogban nincs semmi újdonság. Az ókorban mind megtalálható Görögországban (Antigoné, 440-70. sorok, Szophoklész), mind Rómában (A köztársaságról, 3. kötet, 33. sz., Cicero) megtalálható. Az egyház azonban továbbfejlesztette, gazdagította és rendszerezte ezt, majd a nyugati keresztény civilizáció fejlődésében általánosan elfogadottá vált. Ez minden jog alapja.

Az amerikai jogi hagyománynak természetjogi gyökerei vannak, amint azt a híres angol jogtudós, Sir William Blackstone (1723-1780) kijelentései is bizonyítják, aki nagy hatással volt a gyarmati szokásjogra. Ő egy „természeti törvényt” feltételez, amely „az egész földgolyón, minden országban és minden időben kötelező érvényű: semmilyen emberi törvénynek nincs érvényessége, ha ezzel ellentétes; és azok közül, melyek érvényesek, minden erejüket és minden tekintélyüket, közvetve vagy közvetlenül, ebből az eredetiből eredeztetik.” Vagyis a természetjog nem újszerű ráerőltetés a társadalomra, hanem visszatérés ahhoz a forráshoz, amelyből Amerika a bizonyosság, a rend és a logika légrétegében újjá tudja teremteni a jogát.

Vannak mélyebb okai is annak, hogy első-sorban az amerikai liberálisok miért gyűlölik a természetjogot. Az ellentét a jó és a rossz, a rend és a közjó definícióiban rejlik. Az ilyen definíciók a valósághoz kötik a dolgokat. A természetjog a dolgok megváltoztathatatlan természetét ismeri el, amelyről tudni lehet, és amely szerint cselekedni lehet. A természetjog tagadásával a liberálisok azt mondják, hogy a dolgok, az emberek és a társadalom természetét nem lehet megismerni. Ez egyfajta jogi nominalizmus, amely elutasítja az egyetemes fogalmakat, és csak a mindenkori társadalmi konstrukciókra támaszkodik. A jogi nominalisták tehát nem tudják elfogadni a természetjogot, mint az emberek szívébe írt, minden népre és helyre érvényes törvényt. Ők minden jogot tények, megfigyelések és kísérletek termékének tekintenek. Egy ilyen látásmód miatt a jogot könnyen manipulálhatják a szenvedélyek és a szeszélyek, ami zsarnoksággá és fantáziálássá fajulhat.

A definíció elutasítása a szenvedélyek megfékezésének elutasítását tükrözi. Plinio Corrêa de Oliveira professzor Forradalom és Ellenforradalom című könyvében a liberalizmus lényegét úgy határozza meg, mint „a jogot arra, hogy mindent úgy gondoljunk, érezzünk és tegyünk, ahogy a féktelen szenvedélyek követelik.”

Emiatt a liberális politikai rendszer (globálisan) egyre inkább ellentétben áll a természetjoggal. Elveti az emberi természetre épülő egyetemes jogfelfogást, és egy merevebb egyetemes szabállyal helyettesíti, amely szerint a féktelen szenvedélyeket nem szabad elfojtani.

Végül a liberális gondolkodók azért vetik meg a természetjogot, mert az szembeáll az individualista élvezetek elsőbbségével. A korlátozásokkal szembeni liberális ellenségesség különösen a szexuális szenvedélyekre irányul. A természetjog tagadói minde-

nekelőtt a szexuális forradalom hirdetői. Inkább elszenvednék a féktelen szenvedélyek összes katasztrofális következményét az egyénekre és a társadalomra nézve, minthogy elfogadják, hogy a boldogság sokkal inkább elérhető a természethez való igazodással, mint hogy engedjünk annak túlkapásainak.

Így a romlottság és a fantázia előtt megnyitott kapu az egyik fő oka annak, hogy a természetjognak olyan sok ellenzője van. Nem a közjó előmozdításának vagy a szabadság előmozdításának nemes vágya motiválja azokat, akik tagadják a természet-jogot. Ehelyett az önző kielégülés az, ami nem tőr el semmilyen korlátozást vagy meghatározást, és végül a társadalom rendjének lerombolásához és a bűn rabszolgasághoz vezet.

A természetjog azért vonzza a jelen kor konzervatív jogtudósokat és jogászait különösen az Egyesült Államokban, mert látják az erkölcsi hanyatlás pusztító erejét. A jelenlegi válságból csak az emberi természet egyetemes szemlélete jelenthet kiutat. A természetes rend jogi keretein belül a társadalom betöltheti funkcióját, és a bukott emberiség elnyerhet bizonyos fokú boldogságot.

Amikor a jelenlegi jogrendszer szubjektív értékítéleteken és szeszélyeken alapul, a pozitív jog egy minden-de-nem-természetjogi extravaganciává válik. Ironikus módon ez nem sokrétűbb joghoz, hanem egyetlen merev és zsarnoki jogrendszerhez vezet, amely a szenvedélyek egyre nagyobb mértékű rabszolgaságát támogatja. Ha már egyszer a helyén van, mindent eltöröl, és nem engedi meg a szabadságot a renchez való visszatérésre.

Sajnálatosan a balliberális gondolkodók nem látják, hogy a nihilizmus áll a hibás jogpozitívista rendszer másik oldalán, amely elvezet az üresség és a kétségbeesés káoszához.